

Міністерство освіти і науки України
Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна
Кафедра соціології

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Декан соціологічного факультету

Олена Мурадян
Олена МУРАДЯН

30 червня 2023 р.

**Робоча програма навчальної дисципліни
підготовки докторів філософії**

«ЕПІСТЕМОЛОГІЯ СОЦІАЛЬНОГО»

рівень вищої освіти _____ освітньо-науковий (третій) _____
галузь знань _____ 05 Соціальні та поведінкові науки _____
(шифр і назва)
спеціальність _____ 054 Соціологія _____
(шифр і назва)
освітня програма _____ Соціологія _____
(шифр і назва)
спеціалізація _____ _____
(шифр і назва)
вид дисципліни _____ вибіркова _____
факультет _____ соціологічний _____

2023/2024 навчальний рік

Програму рекомендовано до затвердження вченою радою соціологічного факультету

28 червня 2023 року, протокол № 6

РОЗРОБНИКИ ПРОГРАМИ:

Голіков Олександр Сергійович, доктор соціологічних наук, доцент, професор закладу вищої освіти кафедри соціології соціологічного факультету

Програму схвалено на засіданні кафедри соціології

Протокол № 7 від 22 червня 2023 року

В.о. завідувачки кафедри соціології

Людмила СОКУРЯНСЬКА

Програму погоджено з гарантом освітньо-наукової програми «Соціологія»

Гарант освітньо-наукової програми «Соціологія»

Віль БАКІРОВ

Програму погоджено з науково-методичною комісією соціологічного факультету

Протокол № 9 від 26 червня 2023 року

Голова науково-методичної комісії

— Юлія СОРОКА

ВСТУП

Програма вивчення навчальної дисципліни «Епістемологія соціального» складена відповідно до освітньо-наукової програми підготовки докторів філософії спеціальності 054 - Соціологія.

Предметом курсу є проблема проблематичності пізнання соціальних проблем, а саме: чому і як можливе наукове взагалі та соціологічне зокрема пізнання, яке його місце в структурі соціального пізнання, як співвідносяться знання соціології та соціологія знання, чому соціальне пізнання є нескінченним, але обмеженим тощо.

Міждисциплінарні зв'язки: історія науки та техніки; соціологія знання, історія соціології; історія філософії; філософія; логіка; релігієзнавство; міфологія; теорія мистецтва; культурологія; гносеологія та епістемологія.

1. Опис навчальної дисципліни

1.1. Мета та завдання навчальної дисципліни

Метою курсу є виховання світоглядної, епістемологічної, гносеологічної, методологічної та (само)аналітичної культури майбутніх докторів філософії з соціології та докторів соціологічних наук в таких її аспектах, як постійне самоосмислення власної позиції в процесах пізнання, рефлексування його обмеженості та умовності при збереженні розуміння існування наукової істини.

Вивчення даної дисципліни передбачає попереднє освоєння слухачами таких курсів:

- «Історія філософії» / «Філософія» / «Логіка» / «Культурологія»;
- «Історія соціології XIX – початку XX століть»;
- «Сучасні соціологічні теорії»;
- «Новітні соціологічні теорії»;
- «Соціологія XXI століття»;
- «Методологія соціологічних досліджень»;

1.2. Основними завданнями курсу є:

- аналіз новітніх концепцій епістемології в соціології та філософії;
- отримання навичок використання напрацювань соціології знання до знань соціології;
- виховання культури використання та адаптації логіко-філософських та соціологічних розробок до власних концептуальних та емпіричних практик;
- навчання методам та правилам метатеоретизування (теоретизування про теорії) та метаемпіризування (перетворення емпіричних практик соціолога на емпірику соціологічних практики);
- освоєння здобувачами навичок та вмінь епістемологічного та гносеологічного аналізу соціологічних теорій;

- виховання контрредукціоністської та контр позитивістської культури роботи з категоріальним, методологічним та емпіричним апаратом соціології.

1.3. Кількість кредитів - 3

1.4. Загальна кількість годин: 90 год

1.5. Характеристика навчальної дисципліни	
За вибором	
Денна форма навчання	Заочна (дистанційна) форма навчання
Рік підготовки	
2-й	-
Семестр	
3-й	-
Лекції	
4 год.	-
Практичні, семінарські заняття	
14 год.	-
Лабораторні заняття	
	-
Самостійна робота	
72 год.	-
у тому числі індивідуальні завдання	

1.6. Заплановані результати навчання

Згідно з вимогами освітньо-наукової програми, Освітнього стандарту спеціальності 054 – «Соціологія» за третім (освітньо-науковим) рівнем вищої освіти (затверджено Наказом Міністерства освіти і науки України від 30.12.2021 № 1505), здобувачі повинні демонструвати наступні загальні та спеціальні компетентності, а також програмні результати навчання:

Загальні компетентності

ЗК01. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.

ЗК02. Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел

ЗК04. Здатність розв'язувати комплексні проблеми соціології на основі системного наукового світогляду та загального культурного кругозору із дотриманням принципів професійної етики та академічної доброчесності.

Спеціальні (фахові, предметні) компетентності

СК01. Здатність виконувати оригінальні дослідження, досягати наукових результатів, які створюють нові знання у соціології та дотичних до неї міждисциплінарних напрямках і можуть бути опубліковані у провідних наукових виданнях з соціології та суміжних галузей.

СК05. Здатність виявляти, ставити та вирішувати проблеми дослідницького характеру в сфері соціології, оцінювати та забезпечувати якість виконуваних досліджень.

СК06. Здатність ініціювати та реалізовувати інноваційні комплексні проекти у сфері соціології та дотичні до неї міждисциплінарні проекти, лідерство під час їхньої реалізації.

СК07. Здатність аналізувати та оцінювати сучасний стан, тенденції розвитку соціології.

СК09. Здатність використовувати вже наявні та створювати нові власні теоретичні моделі (об'єкт-теорії, міні-теорії) в соціологічному дослідженні.

СК10. Здатність визначати, рефлексувати та описувати власні методологічні принципи та методи соціологічного дослідження в залежності від об'єкту і предмету, використовуючи можливості міждисциплінарних підходів та суміжних дисциплін (філософія, історія тощо).

Програмні результати навчання

РН02. Вільно презентувати та обговорювати з фахівцями і нефахівцями результати досліджень, наукові та прикладні проблеми соціології державною та іноземною мовами, кваліфіковано відображати результати досліджень у наукових публікаціях у провідних міжнародних наукових виданнях.

РН03. Розробляти та реалізовувати наукові та/або прикладні проекти, які дають можливість переосмислити наявне та створити нове цілісне знання та/або професійну практику і розв'язувати значущі наукові та технологічні проблеми соціології з врахуванням етичних, соціальних, економічних та правових аспектів.

РН04. Формулювати і перевіряти гіпотези; використовувати для обґрунтування висновків належні докази, зокрема, результати теоретичного аналізу соціальних досліджень, наявні соціологічні дані.

РН05. Планувати і виконувати прикладні та/або теоретичні дослідження з соціології та дотичних міждисциплінарних напрямів з використанням сучасних інструментів, критично аналізувати результати власних досліджень і результати інших дослідників у контексті усього комплексу сучасних знань щодо досліджуваної проблеми.

РН06. Критично аналізувати результати власних досліджень і результати інших дослідників у контексті усього комплексу сучасних знань щодо досліджуваної проблеми.

РН07. Застосовувати сучасні інструменти і технології пошуку, оброблення та аналізу інформації, зокрема, статистичні методи аналізу даних великого обсягу та/або складної структури, спеціалізовані бази даних та інформаційні системи.

РН08. Розробляти і викладати спеціальні дисципліни з соціології у закладах вищої освіти, здійснювати навчально-методичне забезпечення освітнього процесу.

РН09. Глибоко розуміти загальні принципи та методи соціально-поведінкових наук, а також методологію наукових досліджень, застосувати їх у власних дослідженнях у сфері соціології та у викладацькій практиці.

РН10. Вміти планувати та рефлексувати свій оригінальний вклад на основі власного дослідження, співвідносити його з вже наявними результатами, бачити

обмеження вжепроведеного та перспективи подальшого дослідження, що фундуються на отриманому вкладі.

РН12. Уміння висловлювати власну думку у ясних, чітко структурованих текстах, пов'язаних з академічною та професійною сферою, висловлювати та підтримувати певну точку зору з наданням аргументації та прикладів.

Окрім того здобувачі повинні:

Знати:

- основні філософські теорії (соціального) (пі)знання та їхні обмеження;
- базові закономірності та тенденції еволюції загальної епістемології;
- базові закономірності та тенденції еволюції наукової епістемології за останні 4 століття;
- закономірності та тенденції еволюції соціальної епістемології за останні два століття;
- основні загрози соціологічному теоретизуванню та соціологічній академічній та інтелектуальній автономії з боку епістемологічних та гносеологічних викликів;
- пов'язаність історико-соціологічного матеріалу з епістемологічними обмеженнями та проблематиками;

вміти:

- категоризувати концепцію з епістемічних та гносеологічних позицій;
- відшукувати зв'язки між концептуальними напрацюваннями та епістемологічними характеристиками концепції;
- аналізувати епістемологічні особливості концепції, теорії, поняття, методу, методології, висувати критичні зауваження та пропозиції;
- ре- та деконструювати епістемологічну логіку будь-якої сучасної концепції;
- пов'язувати (епістемо)логіки різних наук та спрямувань, відшуковувати їхні засади за будь-якою науковою розробкою;
- використовувати найсучасніші епістемологічні напрацювання у своїх наукових дослідженнях.

2. Тематичний план навчальної дисципліни

Тема 1. Соціальне як предмет наукового пізнання. Пізнання як соціальний продукт.

Визначення категорії «соціальне». Теоретичні описи соціального в науці. Концепції соціального: порівняльно-історичний аналіз. «Проблемний» та «предметний» підходи до природи соціального. «Онтологія» та «гносеологія» дослідження реальності соціального.

Рівні соціального пізнання. Соціальне та істина: можливості, обмеження, ризики, виклики. Пізнання соціальне та пізнання соціально-наукове. Система та системи соціальних наук у системі суспільства: досвіди побудування та реконструкції. «Загальні» та «окремі» соціальні науки.

Соціологія як «загальна» соціальна наука. Предметність соціології. Можливості «загальної соціології». Соціологія та інші соціальні науки (економіка, політологія, культурологія, релігієзнавство, історія, соціальна філософія, антропологія, географія, етологія, психологія, лінгвістика тощо).

Пізнання як соціальний продукт. «Сильні» теорії соціології знання як епістемологічний виклик: проблематика істини як засади дії та як засади пізнання. Презумпція істини: шанс науковця на існування.

Тема 2. Природа наукового знання: концептуальна мапа людського мислення.

Походження та природа наукового знання. Генеза та еволюція науки, зокрема, соціальної. Епістемології науки (споглядальна, діяльнісна, діалогова, еволюційна). Класичний, неklasичний, постнеklasичний тип науки (за В.С. Стьопінім). Фуколдіанські пошуки епістем.

Демаркація наукового знання. Методи демаркації. Критерії демаркації наукового та ненаукового знання. Соціальна конструйованість демаркації (та, зокрема, її межі) та соціологічна відповідність демаркації.

Організаційні форми науки та форми людського мислення. Наука та економіка, наука та влада, наука та релігія, наука та освіта, наука та міфологія.

Рух соціології від математичного, фізичного, біологічного типів науковості до... До чого? Епістемологічні проблеми на цьому шляху та епістемологічні маркери переходів.

Тема 3. Пошуки «елементарної соцієми» в «неелементарних соціумах»: без чого неможливе дослідження?

Суспільне та «спільнотне» в соціальному житті. Інституції та контрінституціональні практики. Система та «життєвий світ». Раціональність та ірраціональність. Емоції та розрахунок. Поведінка та дія. Повсякденність та спеціалізовані сфери життя. Свідоме та несвідоме. Інструментальна та комунікативна дія. Агент та структура. Актор та організм. Динаміка та статика. Функція та свобода. Реалізм та номіналізм. Об'єктивізм та суб'єктивізм. Порядок та зміна. Процес та момент. Індивідуалізм та холізм. Природне та штучне у

соціальному. Речове та знакове. Свідоме та несвідоме. Конфлікт та консенсус. Смысл та комунікація. Звичка та усвідомлення. Габітус та самість.

«Елементарна соціема» як остаточний (?) кінцевий (?) компонент суспільності. Межі аналізованості.

Тема 4. Соціальна теорія: для кого? Для чого? Осцилювати з емпірикою / практикою.

Історичні передумови та форми соціальної теорії. Науковий статус та предмет сучасної соціальної теорії. Конституція, анатомія та фізіологія соціальної теорії. Теорія, концепція, парадигма: стратегія побудування, стратегія реконструкції.

Функції соціальної теорії. Знати – щоб? Основні компоненти соціальної теорії. Категорії, поняття, концепти, факти, узагальнення, закономірності, закони, тенденції, судження, визначення, методологія, метод, процедура,

«Синусоида» наукового руху між теорією та емпірикою / теорією: осциляція та її ритм. Взаємоперевірка теорії та емпірики.

Тема 5. Науковець та його приреченість

(Багато)манітності наукових схем осмислення світу. Пізнавальні настанови та «картини світу» епох: релятивізувати абсолют чи абсолютизувати релятивність? Когнітивні практики науковця як виклик для нього самого. Категоріальний апарат: обтяження дій науковця чи полегшення? Осцилювання між теорією та емпірикою: пройти лезом бритви. Дискурс соціальних наук як практика (спів)осмислення соціальної реальності: приреченість на соціальність соціального пізнання. Структурні компоненти (шари) наукового дискурсу та етос науки. Внутрішні та зовнішні контури етосу науки в методології, інституціональності та соціальності науки.

Інституціональні, дискурсивні, спільнотні, методологічні, мовні приреченості науковця. Кейс Бурдьє та кейс Хомськи. Між спокусою та репресією.

Тема 6. Долаючи підводні камені Ріки Вічності

Відчуття, сприйняття, уявлення, досвід, мислення, відображення, суб'єкт, об'єкт: з чим науковець зустрічається «безпосередньо»? Елімінувати чи врахувати? «Подвійна герменевтика» соціального дослідження.

Конкретні проблеми використання методів та процедур в світлі епістемології соціального (експеримент, аналіз документів, опитування, спостереження). Артефакт та проблема артефактуальності в науковому дослідженні.

Релятивізм як загроза та як «останній притулок негідника». Істина та абсолют: на захист універсальності. Постмодернізм та (пост?)постмодернізм. Загрози узагальнення та пустоти частковості.

Проблеми традиційних наукових процедур (узагальнення, типологізація, конкретизація тощо) в соціальних науках.

3. Структура навчальної дисципліни

Назви розділів і тем	Кількість годин											
	Денна форма						Заочна форма					
	Усього	у тому числі					Усього	у тому числі				
		л	п	лаб	інд	ср		л	п	лаб	інд	ср
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Тема 1. Соціальне як предмет наукового пізнання. Пізнання як соціальний продукт.	16	1	3			12						
Тема 2. Природа наукового знання: концептуальна мапа людського мислення.	16	1	3			12						
Тема 3. Пошуки «елементарної соцієми» в «неелементарних соціумах»: без чого неможливе дослідження?	15	1	2			12						
Тема 4. Соціальна теорія: для кого? Для чого? Осцилювати з емпірикою / практикою.	15	1	2			12						
Тема 5. Науковець та його приреченість.	14		2			12						
Тема 6. Долаючи підводні камені Ріки Вічності.	14		2			12						
Усього годин	90	4	14			72						

5. Теми семінарських занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Тема 1. Соціальне як предмет наукового пізнання. Пізнання як соціальний продукт.	3
2	Тема 2. Природа наукового знання: концептуальна мапа людського мислення.	3
3	Тема 3. Пошуки «елементарної соцієми» в «неелементарних соціумах»: без чого неможливе дослідження?	2
4	Тема 4. Соціальна теорія: для кого? Для чого? Осцилювати з емпірикою / практикою.	2
5	Тема 5. Науковець та його приреченість	2
6	Тема 6. Долаючи підводні камені Ріки Вічності	2
	Всього	14

Метою семінарських занять є представлення здобувачами тих теоретичних знань, які були отримані ними під час лекцій, а також у результаті самостійного засвоєння рекомендованої літератури; поглиблення розуміння різноманітних процесів, що відбуваються в області найсучасніших теоретико-методологічних розробок за останні чверть століття, шляхом дослідження першоджерел мовою оригіналу або у перекладі, здійснення компаративного аналізу різних теорій та парадигм, а також звернення до мета теоретизування..

Для підготовки до семінару здобувачі отримують перелік питань для обговорення та відповідний список літератури.

В рамках семінарів здобувачам пропонуються різні форми роботи: групові дискусії із зазначених у переліку питань; робота в малих групах; організація «круглого столу» на обрану здобувачами тематику; презентації (або лекції-презентації), присвячені висвітленню того чи іншого теоретичного матеріалу з курсу «Соціологія XXI століття».

6. Самостійна робота

Метою самостійної роботи здобувачів є опрацювання тих теоретичних знань, які були отримані ними під час лекційних занять, а також завдяки самостійному засвоєнню рекомендованої літератури та додаткових наукових джерел, самостійно знайдених здобувачами; більш глибокий аналіз епістемологічних процесів, що відбуваються в соціології XXI століття, що може здійснюватися як завдяки вторинному аналізу соціологічних теоретичних досліджень, так і в результаті авторського аналізу (що має об'єктивуватися у вигляді текстів статей); підготовка здобувачів до виконання контрольних робіт,

індивідуального науково-дослідного завдання/курсової роботи та написання залікової письмової роботи.

Кожна тема навчального курсу вимагає відповідної самостійної роботи, яка включає в себе: ознайомлення з рекомендованою літературою, а також створення власного комплексу джерел з курсу «Соціологія XXI століття» (зокрема в межах роботи над статтею), що доповнює запропонований перелік літературних джерел; вторинний аналіз результатів соціологічних досліджень, присвячених предмету курсу; підготовку контрольних робіт, передбачених навчальним планом, а також підготовку до залікової письмової роботи.

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Тема 1. Соціальне як предмет наукового пізнання. Пізнання як соціальний продукт.	12
2	Тема 2. Природа наукового знання: концептуальна мапа людського мислення.	12
3	Тема 3. Пошуки «елементарної соцієми» в «неелементарних соціумах»: без чого неможливе дослідження?	12
4	Тема 4. Соціальна теорія: для кого? Для чого? Осцилювати з емпірикою / практикою.	12
5	Тема 5. Науковець та його приреченість	12
6	Тема 6. Долаючи підводні камені Ріки Вічності	12
	Разом	72

№ з/п	Види, зміст самостійної роботи
1.	Підготовка до семінарських занять
2.	Підготовка до письмових контрольних робіт, передбачених навчальним планом
3.	Підготовка індивідуального завдання (наукової статті)
4.	Робота з науковими джерелами
5.	Підготовка до письмової залікової роботи

Види навчальної діяльності (змішане навчання)

Лекції					
	Класифікація	Попередня підготовка	Подача нової інформації	Тренування	Зворотній зв'язок
Тема 1. Соціальне як предмет наукового пізнання. Пізнання як соціальний продукт.	Вступна	Ознайомлення або повторення термінології, необхідної для роботи з темою	Тексти; відеоконференція	Питання для самоперевірки; Робота з кейсами; Пошук відповідей на питання	<ul style="list-style-type: none"> ● Запитання; ● Обговорення навчального матеріалу
Тема 2. Природа наукового знання: концептуальна мапа людського мислення.	Інформаційна (тематична)	Ознайомлення або повторення термінології, необхідної для роботи з темою	Тексти; відеоконференція	Питання для самоперевірки; Робота з кейсами; Пошук відповідей на питання	<ul style="list-style-type: none"> ● Запитання; ● Обговорення навчального матеріалу
Тема 3. Пошуки «елементарної соцієми» в «неелементарних соціумах»: без чого неможливе дослідження?	Інформаційна (тематична)	Ознайомлення або повторення термінології, необхідної для роботи з темою	Тексти; відеоконференція	Питання для самоперевірки; Робота з кейсами; Пошук відповідей на питання	<ul style="list-style-type: none"> ● Запитання; ● Обговорення навчального матеріалу
Тема 4. Соціальна теорія: для кого? Для чого? Осцилювати з емпірикою / практикою.	Інформаційна (тематична)	Ознайомлення або повторення термінології, необхідної для роботи з темою	Тексти; відеоконференція	Питання для самоперевірки; Робота з кейсами; Пошук відповідей на питання	<ul style="list-style-type: none"> ● Запитання; ● Обговорення навчального матеріалу

Семінари					
Тема 1. Соціальне як предмет наукового пізнання. Пізнання як соціальний продукт.	Діяльність в аудиторії; діяльність в аудиторії (в залежності від потреби)	Опитування	<ul style="list-style-type: none"> ● Пошук відповідей на питання; ● різнорівневі індивідуальні та групові завдання (звіт, презентація, проект тощо) 	Діалог, групове обговорення	Групові консультації; коментарі під час заняття від викладача
Тема 2. Природа наукового знання: концептуальна мапа людського мислення.	Діяльність в аудиторії; діяльність в аудиторії (в залежності від потреби)		<ul style="list-style-type: none"> ● Пошук відповідей на питання; ● різнорівневі індивідуальні та групові завдання (звіт, презентація, проект тощо) 	<ul style="list-style-type: none"> ● Усна відповідь; ● виконання практичного завдання 	Групові консультації; коментарі під час заняття від викладача
Тема 3. Пошуки «елементарної соцієми» в «неелементарних соціумах»: без чого неможливе дослідження?	Діяльність в аудиторії; діяльність в аудиторії (в залежності від потреби)		<ul style="list-style-type: none"> ● Пошук відповідей на питання; ● різнорівневі індивідуальні та групові завдання (звіт, презентація, проект тощо) 	<ul style="list-style-type: none"> ● Усна відповідь; ● виконання практичного завдання 	Групові консультації; коментарі під час заняття від викладача
Тема 4. Соціальна теорія: для кого? Для чого? Осцилювати з емпірикою / практикою.	Діяльність в аудиторії; діяльність в аудиторії (в залежності від потреби)		<ul style="list-style-type: none"> ● Пошук відповідей на питання; ● різнорівневі індивідуальні та групові завдання (звіт, презентація, проект тощо) 	<ul style="list-style-type: none"> ● Усна відповідь; ● виконання практичного завдання 	Групові консультації; коментарі під час заняття від викладача
Тема 5. Науковець та його приреченість	Діяльність в аудиторії; діяльність в аудиторії (в залежності від потреби)		<ul style="list-style-type: none"> ● Пошук відповідей на питання; ● різнорівневі індивідуальні та групові завдання (звіт, презентація, проект тощо) 	<ul style="list-style-type: none"> ● Усна відповідь; ● виконання практичного завдання 	Групові консультації; коментарі під час заняття від викладача
Тема 6. Долаючи підводні камені Ріки Вічності	Діяльність в аудиторії; діяльність в аудиторії (в залежності від потреби)		<ul style="list-style-type: none"> ● Пошук відповідей на питання; ● різнорівневі індивідуальні та групові завдання (звіт, презентація, проект тощо) 	<ul style="list-style-type: none"> ● Усна відповідь; ● виконання практичного завдання 	Групові консультації; коментарі під час заняття від викладача

7. Методи навчання

Навчальна діяльність за курсом складається з аудиторної та позааудиторної активності. Окрім лекційних та семінарських занять, передбачена презентація з критичного аналізу (див. опис нижче). Підсумкова форма контролю за курсом – залік.

Навчальні методи: пояснювально-ілюстративний метод, дидактичний дискурс, пропонування проблемних завдань, моделювання конкретних дослідницьких ситуацій, робота в дискусійних групах. Семінарські (практичні) заняття передбачають групову роботу: колективне обговорення, дискусії щодо соціологічного вивчення проблем соціальних комунікацій.

Лекційні заняття проводяться у формі лекції-дискусії та містять розгляд викладачкою основних понять та концепцій курсу та їх зв'язків, обговорення дискусійних питань.

Семінарські заняття дають змогу аспірантам зробити виступ у дискусії, а також зробити презентацію з критичного аналізу.

Виступ у дискусії на семінарі – це усний виступ з одного з питань відповідного заняття. Виступ в дискусії має продемонструвати знання матеріалів лекції й рекомендованої літератури, а також власну точку зору того, хто виступає щодо дискусійного питання та аргументацію щодо неї. **Критерії оцінювання виступу в дискусії:** знання матеріалу теми (поняття, концепції, приклади); демонстрація навичок критичного мислення; самостійність, аргументованість.

Презентація з критичного аналізу – це усний виступ з викладом результатів власної розвідки щодо обраного автора (авторів) або твору (творів). Критичний аналіз передбачає визначення передумов та обмежень положень, які запропоновані певним автором (авторами), або в певному творі (творах). Передумови та обмеження стосуються методології, тематики, соціально-історичних та соціокультурних аспектів створення та використання певних положень. Як допоміжні стратегії критичного аналізу використовуються порівняння й оцінювання. **Критерії оцінювання презентації:** наявність критичного осмислення матеріалу; вірне трактування положень обраних текстів або авторів; використання стратегій порівняння та оцінювання; самостійність, оригінальність.

8. Методи контролю

Поточний контроль реалізується в формі оцінки виступів в дискусії на семінарі. Критерії оцінювання - див вище.

Підсумковий контроль проводиться в формі заліку. Письмовий залік передбачає 2 типу завдань: питання на пояснення та завдання з критичного аналізу. **Критерії оцінки питання на пояснення:** відповідність тексту відповіді питанню; використання понять та концепцій курсу; вірне тлумачення понять та концепцій курсу; логічність та зв'язність викладу; грамотність. **Критерії оцінки завдання з критичного аналізу:** оригінальність відповіді; відповідність питанню; використання понять та концепцій курсу; використання прикладів з повсякденного життя, художніх творів тощо; логічність та грамотність.

Підсумковий контроль з курсу здійснюється у системі Moodle.

Методи контролю в умовах змішаної форми навчання

Підсумковий семестровий контроль здійснюється під час проведення заліку. Загальна кількість балів за успішне виконання залікових завдань – 40. Час виконання – до 180 хвилин.

УВАГА! У разі використання заборонених джерел здобувач на вимогу викладача залишає аудиторію та одержує загальну нульову оцінку (0).

У разі настання / подовження дії **обставин непоборної сили** (в тому числі запровадження жорстких карантинних обмежень в умовах пандемії з заборонаю відвідування ЗВО, в умовах військового стану) здобувачам надається можливість скласти залік у **творчій формі** (пропонується завдання, яке передбачає виконання у творчій формі індивідуальної роботи) **дистанційно на платформі Skype**.

Вміст залікового білета й оцінювання відповідей на заліку при цьому повністю співпадає зі змістом залікового білета в умовах звичайної форми навчання.

Контроль здійснюється за допомогою постійно працюючої платформи, що показує роботу здобувача протягом заліку.

Забезпечення викладання навчальної дисципліни для змішаної форми навчання

**(Особливості навчання за денною формою в умовах подовження дії
обставин непоборної сили, в тому числі в умовах військового стану)**

В умовах військового стану освітній процес в університеті здійснюється виключно дистанційно, а саме:

– дистанційно (за затвердженим розкладом занять) на платформі Skype проводяться всі лекційні заняття;

– дистанційно на платформі Skype проводяться практичні (семінарські), індивідуальні заняття та консультації, контроль самостійної роботи;

Підсумковий контроль з курсу здійснюється у системі Moodle.

9. Розподіл балів, які отримують здобувачі

Поточне тестування та самостійна робота			Підсумковий семестровий контроль (залік)	Сума
Робота протягом семестру на семінарах	Підготовка та проведення методологічного колоквіуму (зі звітними документами)	Наукове есе (0,45 та 0,55 др.а.) на тему «Епістема та докса соціального»		
20 балів	20 балів	20 балів	40 балів	100

Шкала оцінювання

Сума балів за всі види навчальної діяльності протягом семестру	Оцінка для чотирирівневої шкали оцінювання
90-100	відмінно
70-89	добре
50-69	задовільно
1-49	незадовільно

Критерії оцінювання навчальних досягнень.

Робота на семінарах.

2 бали – послідовний, логічний, обґрунтований виклад матеріалу; вміння вільно формулювати та аргументувати висновки, застосовувати отримані знання до аналізу конкретних соціальних ситуацій.

1 бал – неповний виклад матеріалу; вміння систематизувати й узагальнювати інформацію, але неспроможність її аналізувати й формулювати аргументовані висновки.

0 балів – спрощений і неповний виклад матеріалу з допущенням помилок; невміння систематизувати й узагальнювати інформацію.

Контрольні роботи, передбачені навчальним планом.

Контрольна робота. Завдання до контрольної роботи представлені в творчій формі. Здобувач, використовуючи концепції та розробки, з якими він був ознайомлений протягом курсу, має виконати конкретне завдання з практичними та емпіричними елементами: Оцінюється за 20-бальною шкалою, виходячи з таких критеріїв:

16-20 балів. Робота виконана повністю самостійно, концепти використано адекватно їхньому змісту та визначенням, наведено ключові поняття та їхню операціоналізацію, емпірика та практика вбудовані в теоретичну рамку коректно.

12-14 балів. Робота має певні елементи несамостійності; більша частина концептів використана адекватно змісту та визначенням; ключові поняття та їхня операціоналізація наведені, але в недостатньому чи неповному вигляді чи кількості; вбудування емпірики та практики в теоретичну рамку має недоліки.

6-10 балів. Робота в основному є несамостійною, лише простежуються певні елементи самостійності; всі або майже всі концепти використані без узгодження зі змістом та визначенням; ключові поняття та їхня операціоналізація не наведені або наведені в основному чи повністю некоректно; між емпірикою та практикою, з одного боку, та теоретичною рамкою, з іншого, майже чи зовсім немає поєднання.

1-5 бали. Робота повністю несамостійна; концепти використані без розуміння їхнього сенсу, структури та ієрархії; текст хаотичний, не простежується жодного порядку; поняття ненаукові або використовуються недисципліновано; емпірика, практика та теорія взагалі ніяк не пов'язані, згадуються суто ритуально і розірвано.

Залікова робота. Виконання завдань залікової роботи оцінюється за 40-бальною шкалою, виходячи з таких критеріїв:

35-40 балів – знання програмного матеріалу мають системний характер; повний, правильний, послідовний, логічний виклад матеріалу з відсутністю помилок; здатність до систематизації, узагальнення та аналізу інформації, до вільного формулювання аргументованих висновків; вміння встановлювати причинно-наслідкові зв'язки.

31-34 бали – знання й розуміння програмного матеріалу в повному обсязі; повний, послідовний, логічний, аргументований виклад матеріалу; здатність до систематизації, узагальнення та аналізу інформації, до вільного формулювання аргументованих висновків; допущені незначні помилки не впливають в цілому на загальне вирішення завдань.

21-30 балів – знання й розуміння тільки основного програмного матеріалу; спрощений і неповний виклад матеріалу, коли завдання в основному виконані, але студент не володіє матеріалом глибоко, його знання мають розрізнений характер; здатність до систематизації й узагальнення інформації, але неспроможність її аналізувати та формулювати аргументовані висновки; допущені окремі помилки, що вплинули на загальне вирішення завдань.

11-20 балів – знання й розуміння основного програмного матеріалу мають поверховий характер; спрощений і непослідовний виклад матеріалу; здатність до систематизації й узагальнення інформації, але неспроможність самостійно робити висновки; допущені суттєві помилки, що вплинули на загальне вирішення завдань.

0-9 балів – знання й розуміння основного програмного матеріалу мають неповний характер; спрощений і неповний виклад матеріалу з допущенням суттєвих помилок; нездатність до систематизації й узагальнення інформації; допущені суттєві помилки, що значною мірою вплинули на загальне вирішення завдань.

10. Рекомендована література

Базова

1. 21st century sociology: A reference handbook / coeditors in chief Clifton D. Bryant, Dennis L. Peck. 2006. 709 pp.
2. Acher M. Realist Social Theory: The Morphogenetic Approach. Cambridge : Cambridge Univer Press, 1995. 354 p.
3. Etzioni A. The Active Society. New York : Free Press, 1968. 698 p.
4. Giddens A. Central Problems in Social Theory. London : Macmillan, 1979. 294 p.
5. Maffesoli M. The Time of the Tribes: The Decline of Individualism in Mass Society. SAGE Publications, 1996. 192 p.
6. Sztompka P. Society in Action. The theory of social becoming. Boston : Cambridge Polity Press, 1991. 219 p.
7. Голюков О. Актуалізація соціального в умовах суспільства, що глобалізується: виклики кризової соціальності й теоретичні виклики соціології. *Методологія, теорія та практика соціологічного аналізу сучасного суспільства: зб. наук. пр.* Харків, 2013. Вип. 19. С. 77–83.
8. Goldberg Sanford C. Foundations and Applications of Social Epistemology: Collected Essays. Oxford University Press. 2022. 256 p.
9. Ashton Natalie Alana, Martin Kusch, Robin McKenna, Katharina Anna Sodoma. Social Epistemology and Relativism. Routledge. 2020. 223 p.
10. Fricker Miranda, Peter J. Graham, David Henderson, Nikolaj J. L. L. Pedersen. The Routledge Handbook of Social Epistemology. Routledge. 2019. 512 p.
11. Remedios Francis X, Dusek Val (auth.). Knowing Humanity in the Social World: The Path of Steve Fuller's Social Epistemology [1 ed.]. Palgrave Macmillan UK. 2018. XVI+179 p.
12. Wagenknecht Susann (auth.) A Social Epistemology of Research Groups [1 ed.]. Palgrave Macmillan UK. 2016. IX+187 p.
13. Reider, Patrick J. Social epistemology and epistemic agency : decentralizing epistemic agency. Rowman & Littlefield International. 2016. 182 p.
14. Bardin Andrea (auth.). Epistemology and Political Philosophy in Gilbert Simondon: Individuation, Technics, Social Systems [1 ed.]. Springer Netherlands. 2015. 251 p.
15. Di Iorio Francesco (auth.) Cognitive Autonomy and Methodological Individualism: The Interpretative Foundations of Social Life [1 ed.]. Springer International Publishing. 2015. 185 p.
16. Collier James H. (editor) The Future of Social Epistemology: A Collective Vision. Rowman & Littlefield Publishers. 2015. 300 p.

17. Haddock Adrian , Alan Millar, Duncan Pritchard (Editor) Social Epistemology. Oxford University Press, USA. 2010. 391 p.
18. Goldman Alvin, Whitcomb Dennis. Social Epistemology: Essential Readings. Oxford University Press. 2011. 368 p.
19. Agazzi Evandro, Echeverria Javier, Amparo Gomez Rodriguez. Epistemology and the Social. 2008. 232 p.
20. Fuller Steve. Social Epistemology. Indian University Press. 1991. 526 p.
21. Diesing Paul (auth.), Robert S. Cohen, Marx W. Wartofsky (eds.) Epistemology, Methodology, and the Social Sciences [1 ed.]. Springer Netherlands. 1983. 270 p.
22. Sohn-Rethel Alfred. Intellectual and Manual Labour: A Critique of Epistemology (Critical social studies). Macmillan Education UK. 1978. 132 p.

Допоміжна

1. Connolly W. Pluralism. Durham, NC: Duke University Press, 2005. 208 pp.
2. Connolly W. The Ethos of Pluralization. Minneapolis: University of Minnesota Press, 1995. 243 pp.;
3. Falk W. The Decomposition of Sociology. Irving Louis Horowitz // Journal of Sociology & Social Welfare. - Volume 22. - Issue 3. September. - Article 11. - May 2015
4. Ilnytskyi Denys Universities in the global knowledge economy: the eclectic paradigm* // International Economic Policy. – 2015. – № 1 (22). - pp. 121-154.
5. Kunz V. Rational Choice. Frankfurt ; New York, Campus Verlag, 2004. 175 p.
6. Maryanski A. The pursuit of human nature in sociobiology and evolutionary sociology // Sociological Perspectives. 1994. Vol. 37. № 3. P. 375–389.
7. Goldman A. Group knowledge versus group rationality: two approaches to social epistemology // A Journals of Social Epistemology 1:11—22(2004).
8. Schmitt Fr. F. Socializing Epistemology: // Socializing Epistemology. The Social Dimensions of Knowledge. Ed. by Fr. F. Schmitt. Rowman a. Littlefield publ., Inc., 2004.
9. Alston W.P. Belief-forming Practices and the Social / Socializing Epistemology.
10. Longino H. The Fate of knowledge in Social Theories of Science / Socializing Epistemology.
11. Longino H. Science, Power, Knowledge: Description and Prescription in Feminist Philosophy of Science / Feminist Epistemology. Lnd., 1993.
12. Kornblith H. A Conservative Approach to Social Epistemology // Socializing Epistemology.
13. Kitcher Ph. Contrasting Conceptions of Social Epistemology / Socializing Epistemology. The Social Dimensions of Knowledge. Rowman and Littlefield Publ., 1994.
14. Schmitt Fr. and Spellman J. Socializing Epistemology: A Bibliography / Socializing Epistemology. P. 289—310.
15. Forley R. Egoism in Epistemology / Socializing Epistemology.
16. Goldman A. Epistemic paternalism: Communication control in law and Society/ Journal of philosophy, 88. 1991. P. 113—131.
17. Rouse J. Knowledge and Power: Toward a Political philosophy of Science. Ithaca: Cornell University Press, 1987.
18. Latour B. Science in Action. Cambr., Hass. 1987.
19. Bloor D. Knowledge and Social Imagery. London, 1976; 2 edn. Chicago, 1991.
20. Ph. Pettit Group with Minds of Their Own.
21. List Christian. On the Many as One / Philosophy and Public Affairs 33 (4). P. 377—390.
22. List Christian. Group Knowledge and Group Rationality: A Judgment Aggregation Perspective / Episteme; a journal of social epistemology. 2005/ Vol. 2. № 1.
23. Goldman A. Group Knowledge versus Group Rationality: Two Approaches to Social Epistemology / Episteme. 1. P. 11—22.
24. Rouse Joseph. Engaging Science. How to Understand Its Practices Philosophically. Cornell University. 1996.